

Til lovforslag nr. L 84. Tillægsbetænkning afgivet af Kulturudvalget den 18. december 1996

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og medieansvarsloven

(Friere økonomiske rammer for DR og TV 2, networking m.v.)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde og har herunder stillet samrådsspørgsmål til kulturministeren, som denne har besvaret mundtligt.

Kulturministerens talepapir til brug for be-

svarelsen af samrådsspørgsmålene er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Hanne Andersen (S) fmd. Søren Hansen (S) Eva Fatum (S) Poul Qvist Jørgensen (S)

Peder Sass (S) Margrete Auken (SF) Elsebeth Gerner Nielsen (RV) Aage Frandsen (SF)

Peter Duetoft (CD) Ester Larsen (V) Helge Sander (V) Lars Løkke Rasmussen (V) nfmd.

Hans Christian Schmidt (V) Torben Rechendorff (KF) Agnete Laustsen (KF)

Brian Mikkelsen (KF) Poul Nødgaard (DF)

Fremskridtspartiet og Enhedslisten havde ikke medlemmer i udvalget.

Kulturministerens talepapir til besvarelsen af samrådsspørgsmål:

Talepunkter til brug ved samråd i Kulturudvalget den 18. december 1996 om L 84, forslag til lov om ændring af radio- og fjernsynsloven

Spørgsmål A:

»Hvad kan ministeren oplyse om salg af sendetilladelser/-tid, og hvad kan der gøres for at forhindre dette?«

Jeg har i min besvarelse af spørgsmål nr. 28 fra udvalget redegjort for de formelle regler omkring salg af sendetid.

Ifølge de gældende regler kan der i lokal radio og tv ske salg af sendetid til ikke-kommercielle foretagender.

De lokale nævn har imidlertid mulighed for – i forbindelse med udstedelsen af en tilladelse – bl.a. at stille vilkår om, at sendetiden ikke kan sælges eller på anden måde overdrages til andre tilladelseshavere.

En tilladelseshaver har således ikke uden videre ret til at afstå sin sendetid til andre tilladelseshavere på samme kanal.

Selv om et lokalt nævn ikke har stillet vilkår om, at sendetiden ikke kan sælges eller på anden måde overdrages til andre tilladelseshavere, kan en tilladelseshaver ikke lovligt overdrage hele sendetiden, idet det i medfør af lovens § 50 og den praksis, der er anlagt i forbindelse med kravet om selvstændig udøvelse af programvirksomheden, er forudsat, at en tilladelseshaver såvel formelt som reelt udøver sin bestemmelsesret over programvirksomheden.

En tilladelseshaver, der sælger eller på anden måde overdrager en del af sendetiden til andre, vil fortsat være ansvarlig for, at virksomheden udøves inden for rammerne af radio- og fjernsynsloven.

Jeg forstår, at udvalgets interesse for dette spørgsmål bl.a. skyldes, at det under folketingsbehandlingen af lovforslaget er blevet nævnt, at en enkelt af de nuværende tilladelseshavere i Københavnsområdet ønsker at sælge sin sendetid for et millionbeløb til en networking-station i forbindelse med overgangen til de nye vilkår.

Det vil efter min opfattelse være i strid med intentionerne bag loven og bag nyordningen, hvis en tilladelseshaver stiller krav om betaling i forbindelse med overgang til nyordningen.

Så vidt jeg er orienteret, drejer det sig i den konkrete sag imidlertid *ikke om salg af sendetid i almindelig forstand*, men om, at de lokal-tv-stationer, som i øjeblikket har tilladelse til at sende på kanal 60 i Københavns Amt, er i færd med at forhandle internt om overgangen til de nye vilkår.

Det drejer sig med andre ord om, at de nuværende tilladelseshavere er i færd med at af-tale betingelserne for eventuel deltagelse i net-working-stationen. Sådanne interne forhandlinger har jeg hverken mulighed for eller lyst til at blande mig i.

I henhold til § 44, stk. 7, i det fremsatte lovforslag skal de lokale nævn godkende, at de nuværende tilladelseshavere overgår til de nye vilkår for resten af indeværende tilladelsesperiode.

I henhold til § 6, stk. 2, nr. 12, i den gældende bekendtgørelse om lokal radio og tv skal de lokale nævn i forbindelse med ansøgning om tilladelse til lokal programvirksomhed have en beskrivelse af eksisterende og planlagte samarbejdsforhold med andre ansøgere, tilladelseshavere eller udenforstående foretagender. Eventuelle samarbejdsaftaler skal vedlægges ansøgningen.

De lokale nævn kan kræve de oplysninger, der findes nødvendige for at behandle ansøgningen. Såfremt nævnet ikke kan få tilstrækkelige oplysninger, kan der gives afslag på ansøgningen.

Jeg er villig til i den nye bekendtgørelse om lokal radio og tv – som skal træde i kraft 1. januar – at præcisere bestemmelsen om indsendelse af eventuelle samarbejdsaftaler, således at den også kommer til at omfatte aftaler mellem de nuværende tilladelseshavere i for-

bindelse med ansøgning om at overgå til de nye vilkår.

Hermed skulle det være muligt for de lokale nævn at få indsigt i, om der bliver stillet urimelige krav fra enkelte af de nuværende tilladelseshavere i forbindelse med overgang til nyordningen. Hvis der er noget i aftalen, som er i strid med loven eller lovens intentioner, kan nævnet efter omstændighederne undlade at imødekomme ansøgningen.

Jeg må imidlertid fastholde, at de nuværende tilladelseshavere på en frekvens skal være enige om at overgå til de nye vilkår, hvis der skal være mulighed for networking på den pågældende frekvens i indeværende tilladelsesperiode. Hvis der ikke er enighed, må man vente, til alle nuværende tilladelser udløber.

Spørgsmål B:

»Ministeren bedes nærmere redegøre for, hvorfor Kulturministeriet ikke skønner, at det er nødvendigt at indføre »must carry«-regler for Københavnsområdet med henblik på at sikre fordelingen af begge kanaler i fællesantenneanlæg, og hvad ministeren mener, der evt. bør gøres, hvis den ene af de to kanaler i Københavnsområdet bliver fravalgt i fællesantenneanlæggene.«

Spørgsmålet om eventuel ændring af »must carry«-reglerne for lokal-tv i Københavnsområdet, således at begge lokal-tv-frekvenser bli-

ver omfattet af forpligtelsen, har været indgående drøftet med ordførerne for partierne bag medieaftalen.

Det er Kulturministeriets opfattelse, at der ikke på nuværende tidspunkt er behov for at ændre den gældende »must carry«-regel, for så vidt angår lokal-tv i Københavnsområdet.

Baggrunden herfor er, at Tele Danmarak Kabel-TV – som er den dominerende programdistributør – i øjeblikket fordeler begge kanaler i hele Københavnsområdet.

I Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune fordeles kanal 23 som »must carry«-kanal, medens kanal 60 – dvs. Kanal 2 – fordeles, fordi brugerne efterspørger denne kanal. I Københavns Amt er situationen omvendt.

Det er ministeriets forventning, at der – også efter nyordningen – fortsat vil være efterspørgsel efter begge kanaler. Der skønnes således ikke på nuværende tidspunkt at være behov for at gennemføre særlige »must carry«-regler for Københavnsområdet med henblik på at sikre fordelingen af begge kanaler i fællesantenneanlæg.

Skulle det vise sig, at den ene af de to kanaler i Københavnsområdet i større omfang fravælges af de tilsluttede husstande, er jeg villig til – efter forhandling med partierne bag den mediepolitiske aftale – at overveje en ændring af reglerne, således at begge kanaler bliver omfattet af »must carry«-forpligtelsen.